

MINISTERIET FOR SKATTER OG AFGIFTER

Den 10. februar 1986

Ad forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. og lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v. (Ændring af reglerne om kapitalpension, indførelse af rateopsparing i pensionsøjemed, ophævelse af 2.000 kr.s fradraget m.v.) (L 111)

I brev af 24. januar 1986 (L 111 - bilag 4) har Den Danske Bankforening og Danmarks Sparekasseforening rettet en fælles henvendelse til udvalget om den foreslåede rateopsparingsordning i lovforslagets § 1, nr. 7.

Foreningerne finder ikke, at der med det foreliggende lovforslag i tilstrækkelig grad er opnået konkurrencemæssig ligestilling mellem pensionsopsparing i forsikringsselskaber og i pengeinstitutter. Foreningerne anmoder om en række ændringer af rateopsparingsordningen.

Hertil bemærkes, at rateopsparingsordningen er udformet som den i pensionsbeskatningslovens § 8 gældende rateforsikringsordning.

Pengeinstitutternes forslag til ændring af rateopsparingsordningen vedrører følgende dele af ordningen:

Aldersgrænsen for at påbegynde rateopsparing.

Tillæg til rateordninger.

Udbetalingsforløbet.

Overførsel af kapitalpension til rateopsparing.

Invalidesumforsikring i tilknytning til rateopsparing.

Aldersgrænsen for at påbegynde rateopsparing

Efter forslaget til rateopsparingsordningen skal en rateopsparing være påbegyndt før det fyldte 55. år. Tilsvarende gælder for rateforsikring.

Pengeinstitutterne foreslår grænsen forhøjet til 60 år, således at der bliver samme aldersgrænse som for kapitalpension.

Pengeinstitutterne nævner, at de ikke som forsikringsselskaberne har adgang til at tilbyde livrenteordninger uanset en persons alder.

Hertil bemærkes, at en livrente er en forsikringsordning med løbende udbetalinger, der bortfalder ved den berettigedes død. På grund af dette risikomoment kan livrenteordninger kun oprettes i forsikringsselskaber.

Pengeinstitutterne nævner endvidere, at der ikke er nogen skattemæssig begrundelse for at fastholde 55 årsgrænsen.

Hertil bemærkes, at 55 års grænsen hindrer en ikke tilsigtet skattemæssig udnyttelse af reglerne. Hæves aldersgrænsen for rateordningerne fra 55 år til 60 år, vil en person lige før sin 60 års fødselsdag kunne indskyde et stort beløb, som kan komme til udbetaling over en periode på 10 år, der begynder på 60 års fødselsdagen. Efter lovforslaget er der derimod en periode på 5 år mellem seneste oprettelse og første udbetaling, og det vil sikre, at de midler, der anbringes i en rateordning, er bundet i mindst 5 år. Grænsen på 55 år er endelig motiveret af, at der er større formodning for et egentligt pensionsmotiv, når en rateordning oprettes i en ikke alt for sen alder.

Tillæg til rateordninger

Pengeinstitutterne nævner, at reglerne om tillægsaftaler til rateopsparingsordninger kun giver ligestilling i forhold til rateforsikring, hvis tillægsaftalen bliver oprettet netop i det 55. år. Der foreslås i stedet en bestemmelse, som i hovedtræk går ud på, at indbetalingerne til tillægget i alt højst kan udgøre et beløb svarende til 50 pct. af ordningens værdi på tidspunktet for tillæggets oprettelse samt et beløb svarende til 50 pct. af de til den tidligere ordning aftalte fremtidige indbetalinger.

Til pengeinstitutternes forslag bemærkes, at reglen vil medføre, at tillægget bliver større desto senere, det oprettes. Det skyldes, at rentetilvæksten medtages fuldt ud i beregningsgrundlaget. Reglen vil antagelig stille